

Cristalls 2013

INTRODUCCIÓ

TEXT: MERCÈ COMA

Aprofitant el Congrés Internacional de Cristal·litzacions, realitzat a La Bisbal, hem pogut contactar amb ceramistes d'arreu del món, que ens han donat a conèixer l'entusiasme que genera aquesta tècnica. Probablement, molts de nosaltres, en algun moment dels nostres períodes ens hi hem apropiat per curiositat i potser només ha estat en un petit apartat. En aquest congrés hem vist com molts ceramistes han fet d'aquesta tècnica una manera de viure la ceràmica i han aconseguit que la seva obra tingui tot un altre contingut. Un aspecte important d'aquests artistes és que compten amb una àmplia formació professi-

onal: molts d'ells han treballat per a la indústria i d'altres, en els seus propis tallers, amb la seva producció tant comercial com artística; alguns són professors d'escoles de prestigi en els seus països i tots han aconseguit investigar i aportar les dades que ens permetran accedir a les seves webs, per tal d'enriquir el contingut d'aquest recull d'articles i conèixer així els diferents vessants del treball d'aquests participants al congrés.

Amb aquest reportatge hem volgut donar a conèixer aquest món, començant per la història que Antonio Vivas ens relata amb el

rigor habitual, fruit dels seus coneixements i pament de les jornades, la seva organització i les aportacions que varen fer els ponents En quant a la resta, hem volgut que fossin els mateixos protagonistes qui ens expliquessin les propietats sensorials i vivències, relacionades amb la quotidianitat dels seus treballs i poder il·lustrar-les amb imatges, que sempre ens sorprenen per la seva màgia. Cal fer esment del gran esforç fet pels organitzadors Josep M. Mariscal, Maite Ayllón i Dolors Ros que varen aconseguir un congrés del tot exitós. ●

[tecno piro®]

Des de 1975

Tracte personalitzat | Assistència tècnica directa del fabricant |
Assessorament tècnic post-venda | I+D. Productes de disseny
i fabricació nacional.

- Forns ceràmica
(elèctrics i gas)
- Forns d'esmalt i joieria

- Forns de fusing
- Forns d'ocasió
- Torn electrònic

- Tornetes
- Cabines d'esmaltar
- Galleteres

Visite nuestra web www.tecnopiro.com

Hornos del Vallés, s.a.

c/ Mancomunitat, 3 | Cerdanyola del Vallés 08290 (Barcelona)

tel.: 93 692 66 12 | 93 692 74 61 | fax: 93 580 08 27 | tecnopiro@tecnopiro.com

Cristal·litzacions

HISTÒRIA, MITES I LLEGENDES

TEXT: ANTONIO VIVAS

La llegenda més estesa atribueix els primers esmalts cristal·lins de gres i porcellana a la ceràmica històrica de la Xina, probablement atribuïts als esmalts de ferro tendents a cristal·litzar com els *tem-mokus*, però les cristal·litzacions, tal com s'entenen en l'actualitat van sorgir a Occident. Ja en l'Exposició Universal de París, celebrada el 1900, es van poder admirar porcellanes amb cristal·litzacions de certa grandària realitzades per les Manufactures de Copenhaguen, Sevres i Meissen. Actualment la visibilitat de les cristal·litzacions és notable, bàsicament d'una mida entre 3 i 10 centímetres de diàmetre.

Anteriorment Adolphe Clement a la Manufactura de Copenhaguen havia realitzat cristal·litzacions entre 1889 i 1890, altres pioners

d'aquesta tècnica van aportar investigacions bàsiques per entendre el fenomen de les cristal·litzacions com Lauth, Dutailly, Ebelman, Stephea, Purdy, Krehbiel, Stull, Kondo, Hainbach, Riddle, Pukall, Schwartz, Koerner, Binns, Doulton, Ruskin, Pilkington i Moore, entre els més destacats. Els països més avançats en cristal·litzacions de l'època eren França, Dinamarca, Alemanya, Regne Unit i Estats Units. Més tard trobem a Doat, Delaherche i Robineau que produïen unes peces de ceràmica amb cristalls molt en sintonia amb l'estil Art Nouveau, mentre a Espanya el ceramista Francisco Ibáñez mostrava les seves millors cristal·litzacions a principis dels anys trenta. El 1937 F.H. Norton va desenvolupar cristalls de fins a set centímetres.

Més tard es va veure que les aportacions sobre aquesta tècnica d'Alfons Blat a Espanya van ser molt importants, també les d'Angelina Alós, fins i tot Artigas publicà diverses receptes de cristal·litzats en el seu famós formulari. Després del llibre de Tacxile Doat "Grand Feu Ceramics" la publicació del volum d'Herbert Sanders el 1974 va donar un gran impuls al desenvolupament de les cristal·litzacions.

Actualment hi ha altres llibres sobre cristal·litzacions on destaquen els següents autors: Diane Creber (A & C. Black); Peter Ilsley (The Crowood Press) i Jon i LeRoy Price (Krause Pub). Per la nostra part el primer article de cristal·litzacions apareix a la Revista CERÀMICA el 1978. La creixent informació disponible provocà un renaixement de la tècnica de la mà de David Snair, Marc Hansen, Michael Machtey, H. Aenonsen, Annold Zahner, Otto Nazler, M. Keller i J.F. Chiti. Moltes Manufactures segueixen la tradició de les cristal·litzacions

com Rookwood, Teco i Fulper Flemington, fins i tot José Lladró compta amb cristal·litzacions en 1969. A Espanya en els anys vuitanta i noranta van sortir a la llum els avenços de Concha Cilveti, José Luis Bol, Joan Llacer, Sol Pérez, Esther Ramos i Ramon Pla, Ramon Fort, Enric Font, Joan Panisello, i Antonia Palau, posteriorment hem comptat amb les aportacions a nivell tècnic de Fernando Garcés, Feng Feng El Chien i José Mariscal.

En el panorama internacional de les cristal·litzacions destaquen Sigrid May i Torsten Kallweit d'Alemanya; Sun Chao de Taiwan; Robert Bennet i William Schram d'Estats Units; Antonio Lampecco de Bèlgica; Otto Eckert de la República Txeca; Cameron Covert i Derek Clarkson del Regne Unit; Sharon Hancock de Nova Zelanda; Lucette Pillet i Marc Benjamí de França; Jo Yi-Hyun de Corea Yamashi Yutaka i Ban Toyomitsu del Japó; Peter Wilson i Peter Deck d'Austràlia; Ferenc Halman d'Hongria; Willy van Bussel i Hein Severijns de Holanda, Marta Fariñas d'Argentina i Gordon Hutchens i Francis Phaneuf de Canadà, entre d'altres.

Des de 2005 se celebren diversos congressos de cristal·litzacions i que han tingut com a protagonistes ceramistes de països anglosaxons com Jesse Hull, John Tilton, Glenn Doyle, Peter Ilsley, Rod i Denyse Simair, Ian Childers, Ginny Conrow, Bill Schram i Holly MacKeen, entre diversos participants, fins arribar a la celebració l'abril passat de Cristalls 2013 a l'Escola de Ceràmica de la Bisbal sota la batuta de Dolors Ros, Maite Ayllón i José Mariscal, que a més incloïa un concurs de cristal·litzacions que va guanyar Joerg Baumöller i els finalistes del qual van ser Jim Kozlowski i Phil Hamlyn. ●

Primer Premi
del Concurs.
Jörg Baumöller.

Cristalls 2013

CONGRÉS D'ESMALTS CRISTAL·LINS A LA BISBAL D'EMPORDÀ DEL 19 AL 23 D'ABRIL DE 2013

TEXT: CATERINA ROMA

Fruit d'esperits inquisitius, entusiasmes de l'experimentació i el rept, els cristalls són el resultat d'una recerca sense fi. El mes d'abril d'enquany es van reunir a l'escola de La Bisbal d'Empordà gairebé un centenar d'artistes de tot el món per compartir coneixements i els seus últims descobriments en tallers, conferències, degustacions, concursos i exposicions. Van assistir-hi ceramistes de prestigi internacional: Bill Campbell (EUA), Ginny Conrow (EUA), Peter Illsley (GB), Rod i Denyse Simair (CAN), entre altres; artistes amb dècades d'experimentació, amb un coneixement i pràctica tal que els permeten eludir l'atzarós comportament propi dels cristalls i aconseguir els resultats que es proposin: grans estructures cristal·lines de colors iridescents, envoltades d'amplies aureoles, amb fons complexes i profunds. També hi participaren joves ceramistes que van prenent el relleu i compartiren les seves troballes, fora de les fórmules i combinacions d'òxids més clàssiques. La tècnica dels esmalts cristal·lins és exigent, i requereix una cura especial en tots i cadascun dels aspectes de la creació ceràmica. Per això, al congrés hi va haver xerrades sobre materials, torn, motlles, les formes més escients, però sobretot d'esmalts, fórmules i aplicacions. I de cristalls: de ventall, d'aguila, en flor, en totes les seves combinacions de colors. Cadascú amb el seu estil, tots transmetien el seu caràcter particular a través de les peces i els cristalls.

LA PRECISIÓ
Rod i Denyse Simair formen una parella perfecta, també en el seu treball amb cristalls. Ell torreja grans peces de porcellana, i ella n'estudia les formes per adaptar-ne l'esmal. La seva recerca es basa en la interacció d'aquests dos elements: la forma i el vidriat, i en la importància de dissenyar una peça amb el resultat final en ment.
Atès que, en arribar a la temperatura final, l'esmal cristal·lí és molt fluid i s'escorre per les parets, la composició de l'esmal ha de variar segons la forma de la peça o per a cada part d'una peça gran. L'experimentació d'aquesta parella canadenca els permet adaptar la composició a les característiques de la forma per a que els cristalls quedin

Conferència de
Ferenc Halmos

harmònicament repartits, i això ho aconseguen jugant amb les concentracions de fonent, silici, òxid de zinc i diòxid de titani: per a les seves peces grans i complexes, els Simair reformulen un mateix esmalt fins a tres vegades. Així, quan els cal fluïdesa, augmenten la quantitat de fonent, i al contrari, per aquelles zones verticals on hi ha risc de que la peça es quedi sense esmalt en arribar a la temperatura final, redueixen el fonent per contenir el flux. Per la seva banda, augmentar el silici evita la tendència al clivellat d'aquests esmalts i incrementar la quantitat de zinc afavoreix la formació de cristalls. És a dir, que per aconseguir el mateix nombre d'estructures cristal·lines, una peça vertical requerirà major quantitat de zinc. Per la seva banda, el flux afectarà també la transparèn-

cia de l'esmalt, de manera que jugant amb les quantitats de titani (que afavoreix també la formació de cristalls) regulen l'opacitat.

Una vegada preparat l'esmalt, per a Denys Simar l'aplicació és també un factor clau, sempre tenint en ment el flux de l'esmalt durant la cuita. Generalment, els esmalts cristal·lins s'apliquen espessos i en capa gruixuda. L'experimentació de Simair els permet afirmar que, paradoxalment, variar el gruix és un element fonamental per a obtenir un resultat uniforme, parlant sempre de formes complexes. Però no només això, sinó que té també influència en la forma dels cristalls: més senzills i arrodonits si la capa d'esmalt és prima, profunds i en forma d'agulla en capes gruixudes. Amb un estudi acurat de la relació entre aquests tres factors

-forma, composició i aplicació-, aquests ceramistes canadencs poden predir amb força precisió on es formaran els cristalls: un repte reservat als experts.

LA SORPRESA

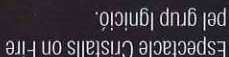
Una de les recerques més singulars fou la que van presentar Ian Childers i Phil Hamling. Les conclusions de la seva investigació portaven per títol l'Efecte Childers. Com tantes vegades en els descobriments científics, el desencadenant d'aquesta troballa fou l'atzar: una ampolla de refresc va rebentar sobre una de les seves peces de cristalls al maleter del cotxe. Després d'uns dies, Ian Childers va descobrir certs canvis de color en la peça, allí on el líquid s'havia assecat, i això va portar-lo a provar l'efecte sobre els

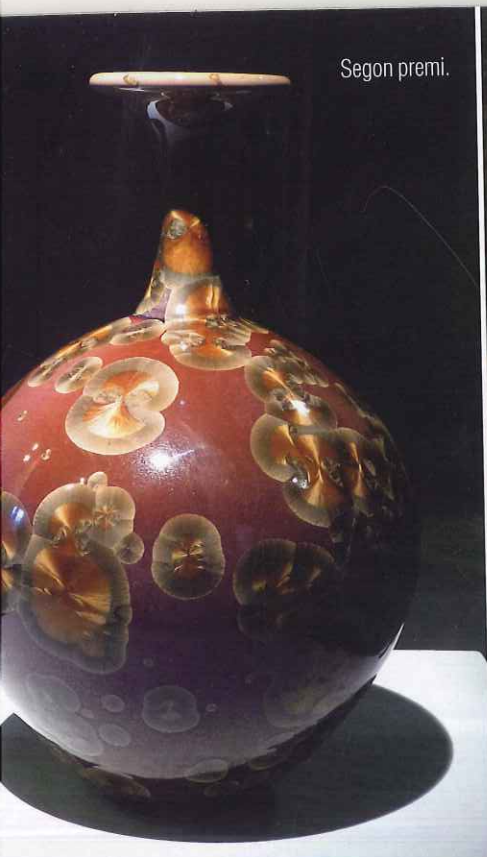

unes o altres variacions en el color del fons o dels cristalls. El canvi més substancial és un 'clariment del fons i, per tant, l'augment del contrast amb els cristalls.

contrast amb els cristalls.

esmalts de diferents líquids corrosius (vina-
gre, suc de llimona, salifumant, refrescs en-
sucrats...), amb resultats sorprenents. Phil
Hamling va ajudar-lo a sistematitzar els ex-
periments i extreure'n les conclusions. De fet,
és la mateixa prova que es porta a terme en
ceràmica per a comprovar l'estabilitat d'un
esmat per a ús utilitari. En aquest cas, però,
i com que els esmalts cristal·lins no són ap-
tes per a peces d'alimentació, la finalitat és
purament estètica. Així, segons l'estabilitat
de la fórmula, els òxids que conté, el líquid
emprat i l'estona de remull, s'aconsegueixen

Segon premi.

Tercer premi.

tar el creixement de cristalls, doncs pujarà la temperatura de fusió (el que també val per evitar l'acumulació d'esmat al fons de peces còncaves). A partir d'aquí, utilitzant la mateixa fórmula però amb diferents concentracions d'òxids colorants, Ginny Conrow aplica diverses capes jugant amb el gruix, preveient com fluirà sobre la superfície, per a que els colors se sobreposin, accentuant les formes i el caràcter de cada peça.

LA TRANSFORMACIÓ

Malgrat que pel creixement dels cristalls es requereixi una atmosfera oxidant, la reducció pot ser un recurs tècnic valuós per aquest tipus d'esmat. Així ho va explicar Avi Harriman, la recerca del qual s'ha centrat en aquest tipus d'acabat, així com en la possibilitat de fer-ho tot plegat en un forn elèctric. Per això, ha desenvolupat una sèrie de recursos que permeten acabar la cuïta de forn elèctric amb una reducció amb propà: una entrada per al gas i l'aire regits per un regulador, el cremador, un voltímetre, i un sensor d'oxigen que s'adapta a l'espècia són els estris que ha aconseguit adequar al forn elèctric; tot un prodigi de bricolatge per als més valents i experimentats. D'aquesta manera, però amb una reducció d'una hora a uns 1.100 °C durant el refredament, tenen lloc els canvis propis de la reducció segons els òxids que contingui la fórmula (els que aconsegueixen millors resultats i que s'acostumen a usar en cristallització són el coure, el ferro i el rútil). La segona opció per a reduir els òxids metàl·lics de la composició és fer la cuïta per a esmatls cristallins en forn elèctric, i una reducció posterior en forn del gas; pujar la temperatura fins a 800 °C, i reduir en el descens fins a 600 °C en una hora. El resultat és semblant; la diferència és sobretot de temps i cost, i que la segona opció permet valorar si val la pena la reducció, segons els resultats obtinguts.

LA GENEROSITAT

Josep Mariscal, organitzador i ànima de Cristalls 2013, ha fet una intensa recerca sobre cristallitzacions i, juntament amb el seu domini del torn -amb el que va començar a familiaritzar-se als 7 anys-, aconsegueix superfícies de porcellana que permeten el

Conferència Efecte Childers.

Jörg Baumöller, Dolores Ros, Maite Ayllón i Antonio Vivas.

creixement de cristalls de grans dimensions. Comparteix trucs i fórmules en el seu blog, amb tot luxe de detalls. Una referència invaluable: ceramicasjososmariscal.blogspot.com.es Els resultats d'aquestes recerques i molts més es van poder valorar, i admirar, a l'exposició que va tenir lloc a la màgica sala del castell de La Bisbal; un entorn incomparable, un clarobscur que ajudava a apaivagar la brillantor dels cristalls: l'exces de llum els exposa a una obvietat que no els escapa. Molts dels participants havien portat les seves peces per al concurs, amb un primer premi de 1.000 € i dos per a exposar a la sala de l'ACC. Foren per a Jörg Baumöller, Jamie Kozlowski i Phil Hamling.

Coincidint amb la diada de Sant Jordi, últim dia del congrés, es va organitzar a La Bisbal un animat concurs de torn (500 € pel primer premi), on van participar-hi també terrissers de la comarca, que van resultar imbatibles tot i els il·lustres contrincants. Els premis a la mestria foren per a Ricardo Camarós, Lluís Heras i Josep Maria Mariscal. El fi de festa va anar a càrrec del grup de performance Ignició, amb un form efímer que, després de cinc dies de construcció, va cremar mentre lluitava la projecció de les imatges del congrés. ●

www.caterinamaroma.com

Josep M. Mariscal

TEXT: MAITE AYLLÓN

Josep Maria Mariscal neix a la Bisbal d'Empordà l'any 1976. El seu pare, torner de tota la vida, li ensenya ja de molt petit l'ofici. Com que no volia estudiar el seu pare el va fer entrar com a aprenent en un dels grans tallers de ceràmica que hi havia a la Bisbal d'Empordà on li ensenya a tornejat. Així Josep Mariscal aprèn, de mans d'un gran torner, a dominar el fang i el torn. El seu pare és un home molt seriós i no vol cap peça que no estigui bé al 100% així si triga massa en fer una peça, si no queda perfecta li trenca i el fa tornar a començar. Només així, jugant-s'hi el jornal de cada dia i sota la mirada atenta d'un gran torner és com Josep M. aprèn i domina el torn.

No tan sols la terra vermella de la Bisbal si no també el gres, la porcellana.... Mariscal va passant de taller en taller, així aprèn a tornejat grans peces per a jardineria, peces per a decoració, plats, miniatures...

L'any 2003 obre el seu propi taller. Des d'aquell moment comença a buscar la tècnica que serà el seu segell d'identitat. És autodidacta i poc a poc desenvolupa tècniques que no havia tocat mai: rakú, sigil·lades, etc. Però cap no acaba d'adaptar-se al tipus de peces esveltes, equilibrades i delicades que li agrada tornejat.

Un dia, en una fira de ceràmica, coneix a Joërg Baumoeller i veu, per primer cop al natural, la tècnica de les cristal·litzacions. Així, aquell mateix hivern, adquireix un forn elèctric d'alta temperatura i comença a investigar amb aquesta fascinant tècnica i es meravella de com queden les seves peces amb els cristalls.

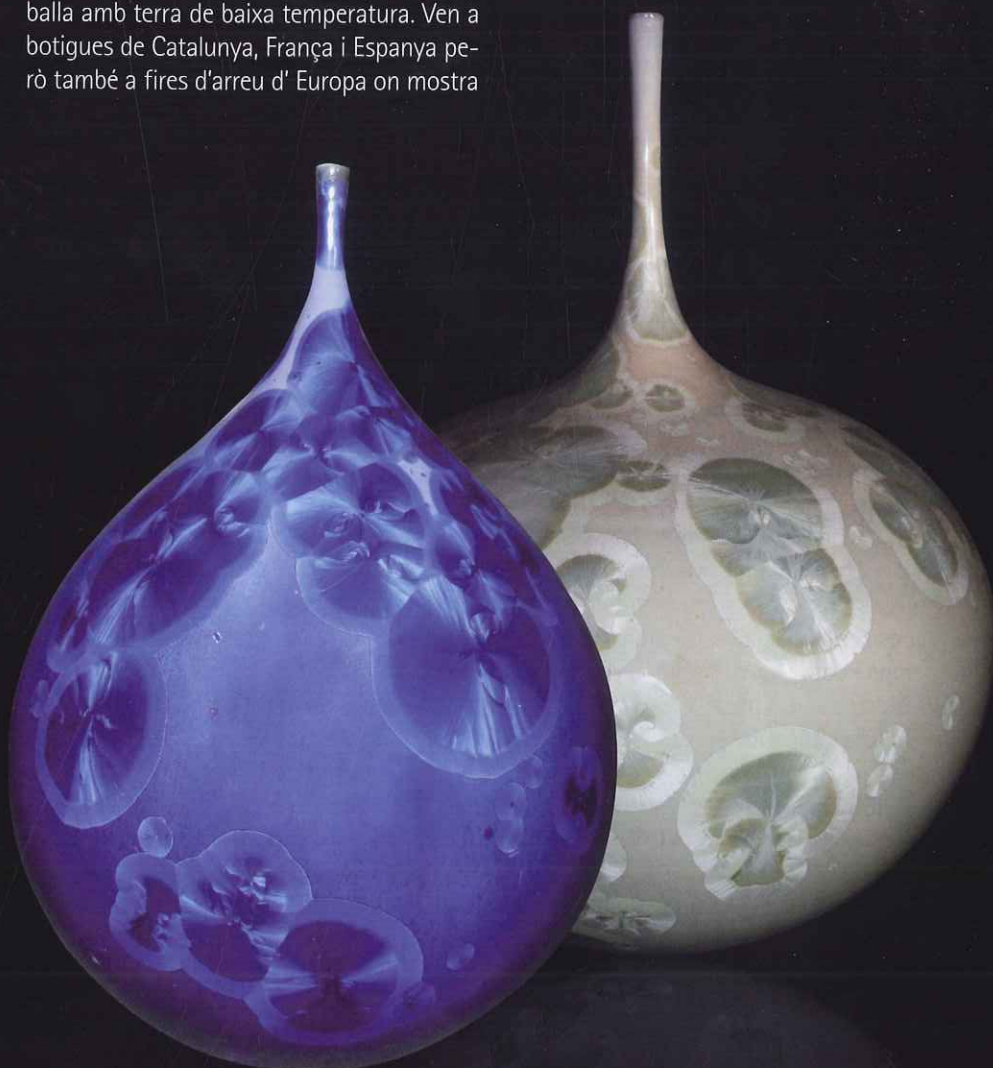
Les cristal·litzacions "enganxen" un cop comences no pots parar. És com el treball al torn... de possibilitats infinites!!! Colors, combinacions, mides, frites, òxids, foc, aire,

porcellana... *és la tècnica on tot convergeix, on tots els elements hi juguen el seu paper i on el ceramista esdevé químic.*

Josep Mariscal, juntament amb la seva dona Maite Ayllón i la directora de l'escola de Ceràmica de la Bisbal, Dolors Ros, han estat els organitzadors i amfitrions de Cristalls 2013, el Primer Congrés Internacional de Cristal·litzacions, que ha aplegat a més de 50 artistes d'arreu del món. Normalment treballa amb terra de baixa temperatura. Ven a botigues de Catalunya, França i Espanya però també a fires d'arreu d'Europa on mostra

la seva obra. Gracies al seu domini del torn i les seves cristal·litzacions imparteix cursos al propi taller d'Alborns i a d'altres llocs del país on se'l requereix. Organitza trobades amb amics per a compartir coneixements sobre aquesta tècnica al seu taller i ha donat també cursos als Estats Units. ●

www.ceramicasjosemariscal.blogspot.com

Jörg Baumöller

TEXT: AUTOR

Des de 1971 fins el 2001 exerceix diverses funcions como directiu en una empresa de la indústria química Alemanya a Alemanya, Irlanda, Àfrica Occidental, Brasil i Espanya. Resideix a Vallromanes (Barcelona) des de 1991, on des de 2002 té el seu propi taller de ceràmica. Descobreix la ceràmica de la mà de diferents ceramistes tots ells de prestigi: Conxita Payarol, Antonia Palau, Ramon Fort, Daniel Caselles i Esther Ramos, d'Espanya; Fritz Rossmann, Höhr-Grenzhausen, Werner Gnegel, Kassel, Monika Armbruster, Nürtingen, d'Alemanya; Philip Cornelius Pasadena, Ste-ven Brantman Newton d'EEUU. Peter Ilsey d'Anglaterra i Yves Lambreau de França. Ja no deixarà mai més aquesta disciplina. Enguany ha rebut el primer premi en el congrés internacional de cristal·litzacions a la Bisbal d'Empordà. El "perquè vidres"... una mica difícil. Potser la millor explicació es troba en un llibre alemany de 1971, de M.C. Escher "The Worlds of MC Escher". "Molts anys, abans que existissin homes en aquest planeta, ja creixien vidres a la superfície terrestre. Un dia l'home va veure un vidre d'aquests, el tocava amb el seu pic, es va trencar i va caure al davant de les seves cames. El va aixecar, el va mirar amb la mà oberta i es

www.crystalstforever.com

va sorprendre " Les estructures dels vidres fascinen... i ens mostren, que la natura produeix coses mes belles que l'home. No només es tracta d'una altra tècnica de decoració, hi ha quelcom mes; és l'encant ir- resistible d'aquesta força misteriosa capaç d'aïllar la matèria còdica dels elements químics, segons les lleis definides per l'home. Qui té la possibilitat a aprofundir en aquestes lleis i mirar els resultats magnífics de la creativit- tat de la natura, quan i com es desenvolupen els vidres, sentirà una felicitat profunda. ●

Bill Schran

TEXT: WILLIAM I SUSAN SCHRAN USER

L'obra d'aquest ceramista és interessant per la temperatura a la que aconsegueix els cristalls.

Vaig començar a fer esmalts cristal·lins de con 6 ja que en la dècada del 1970. Quan vaig començar a explorar aquest procés només es produïen al con 8. Per tenir èxit amb els esmalts cristal·lins de con 6 es necessita que el 50% del component sigui de frita, la quantitat es pot augmentar fins el 55% si es necessita més massa fosa.

Són preferibles les frites altes en Sodi (Ferro 3110). El Zenc ha de ser el 25% o menys de l'esfalt. El millor resultat l'he obtingut en el 23 %. Sembla que es pot tenir més llibertat en la quantitat de Silici. He aconseguit bons resultats amb un mínim del 12% i un màxim del 25%. Si és massa quartejat el sílex addicional pot ajudar.

Els fluxes secundaris addicionals (la frita conté el flux primari) són components importants per als esmalts de con 6. Aquests forts fonents ajuden a aconseguir un bon flux a temperatures més baixes.

Una de les meves primeres opcions és el Carbonat de Liti. En quantitats de 1-5% tot sovint pot moure un esfalt del con 10 cap el 6 i l'esfalt s'aclarirà per sí mateix. El Carbonat d'Estronci, es fa servir en quantitats de fins el 10%, reforçarà la fusió i pot tenir influència en els colorants.

L'Espodumeno i el talc, tant com a fonents com a modificadors del color, alentaran el coure a ser més turquesa.

Els components del bor, tals com el Borat de Gertsley o la frita de Ferro 3134, quant es fan servir en petites quantitats poden ajudar a fondre més la massa , però inhibeixen el creixement dels cristalls.

MANTENIMENT. Quan el con 6 (1201°C) es tomba, començo el manteniment durant 30-45 minuts i a (1093°C) durant 30 - 45 minuts, proporciona al treball calor addicional que es traduirà en una millor barreja dels cristalls amb la terra. ●

wschranvase1: 31cm x 14cm
wschranvase2: 29cm x 14 cm

www.creativecreekartisans.com

Bill Campbell

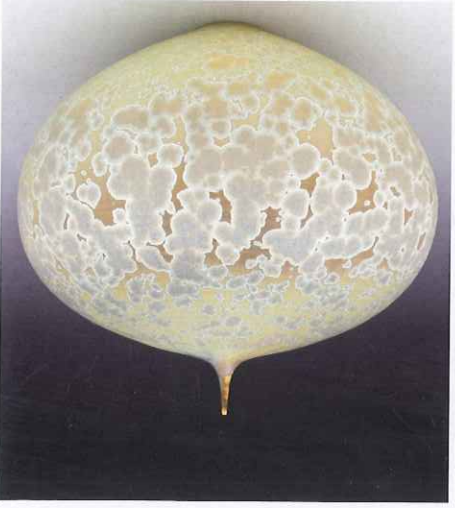
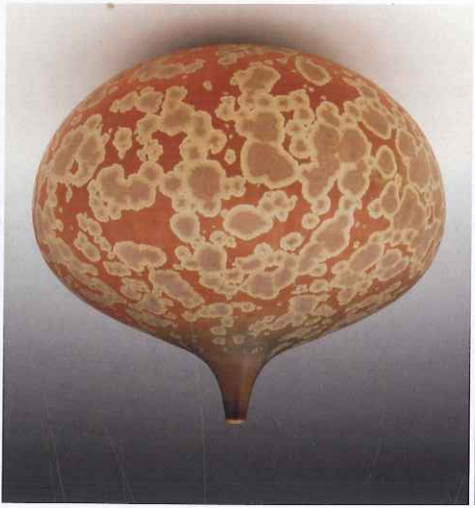
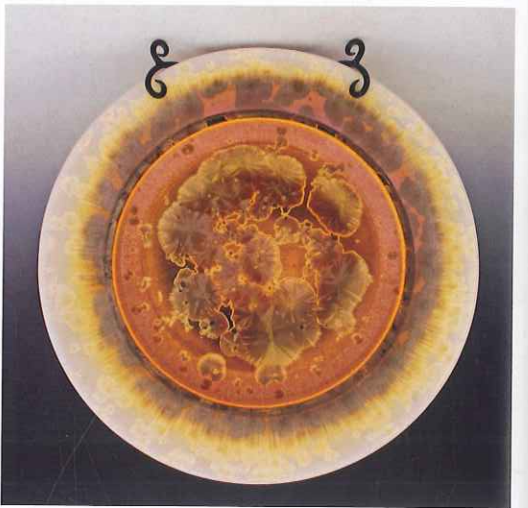
TEXT: AUTOR

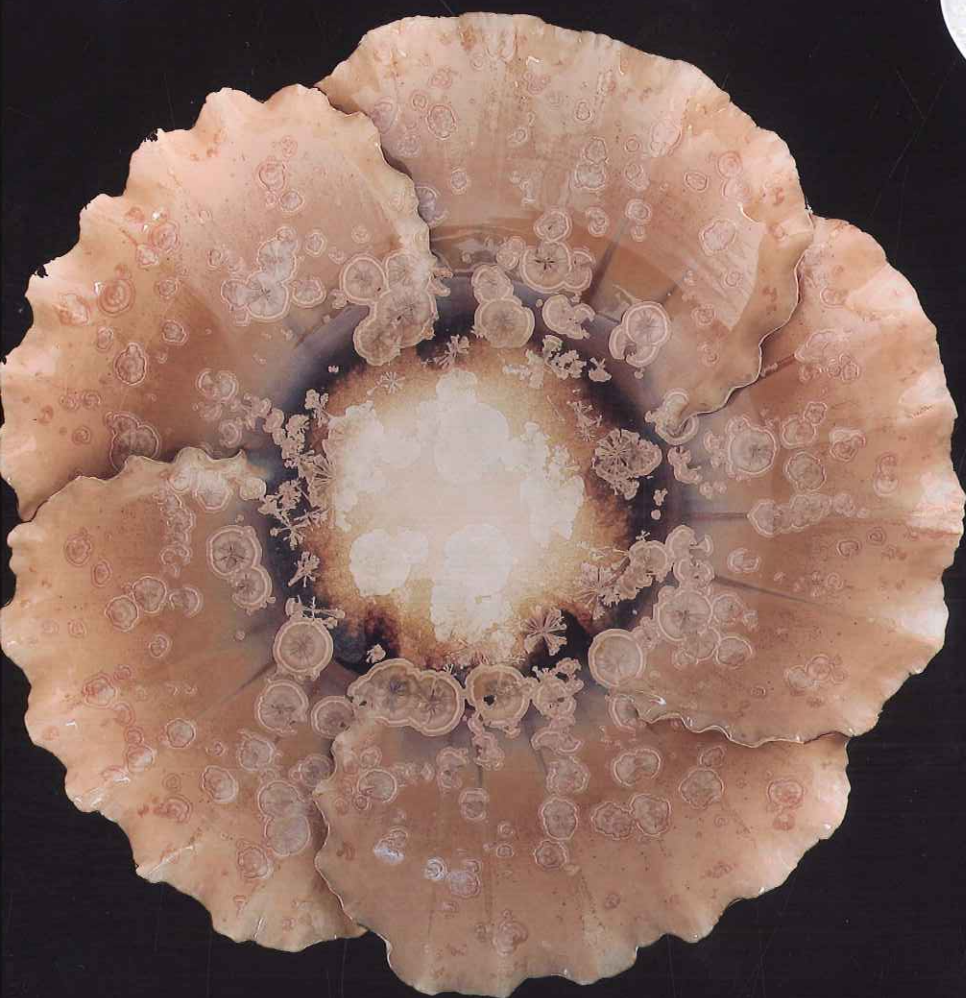
Després de 40 anys fent ceràmica utilitzaria vaig adquirir un forn elèctric per fer proves, ja que tenia problemes amb un dels esmalts que acostumo a fer servir. Vaig decidir provar amb alguns esmalts cristal·lins, només per diversió; els resultats varen ser suficientment bons com per intentar-ho de nou ... m'hi vaig enganxar.

El fet de trobar els colors i les diferents formes que poden produir els cristalls és un desafiament que no té final. Cada dia arribo al taller desitjant veure les peces que sortiran del forn.

La meua producció encara surt d'un gran forn de gas, però les il·lions que he après fent ceràmica cristal·lina han mantingut el meu entusiasme i han permès que jo i la meua ceràmica poguéssim millorar. ●

Per conèixer la obra d'aquest ceramista visiteu la seva pàgina web.
www.campbellpottery.com

Rod & Denyse Simair

TEXT: MERCÈ COMA

Són internacionalment coneguts i han representat a Canadà en les principals exposicions a Europa i Amèrica del Nord. Són destinataris de la major distinció que s'ha atorgat a la 1ª Exposició Internacional de Ceràmica de Cristalls 2005 a Vallauris (França).

Els Simair desenvolupen els seus talents combinant els dissenys elegants i originals

portats a terme per Rod, junt amb la investigació i formulació dels esmalts cristal·lins de Denise.

Les formes realitzades per Rod generalment tornejades es poden definir com "física en moviment" i transmeten alegria i energia a totes i cada una de les peces que crea.

Denise, familiaritzada amb les tècniques dels cristalls i el seu desenvolupament, aporta

a les peces "caliu familiar" amb un toc d'intriga i misteri.

Els exquisits gerros de Rod i Denise Simair es compten com alguns dels més rars del món i poden ser considerats com a obres d'art. Les seves peces es troben en col·leccions de tot el món. ●

www.simair.ca

Holly McKeen

TEXT: HOLLY MCKEEN

L'entorn tranquil de la nostra granja de 14 acres a la Vall Fraser em permet treballar cada dia en un espai envoltat d'inspiració. La meua família sempre prospera, encoratjant i donant suport, porten alegria al meu estudi i al meu cor.

La creació de belles vaixelles que es faran servir en la vida quotidiana, renova el meu esperit, i és un recordatori constant de la meua bona fortuna d'haver trobat aquesta connexió amb el fang.

Aprofitar l'oportunitat d'interactuar amb els visitants del nostre Showroom és

molt important per a mi. Els compliments dels nous propietaris del meu treball, i la comprensió del que els agrada: el disseny a uns, l'esmalt a d'altres, és fonamental per al meu creixement personal continu com artista i com a ceramista.

En descobrir els esmalts cristal·lins fa diversos anys, em vaig fascinar amb les qualitats de profunditat distintives d'aquestes superfícies úniques.

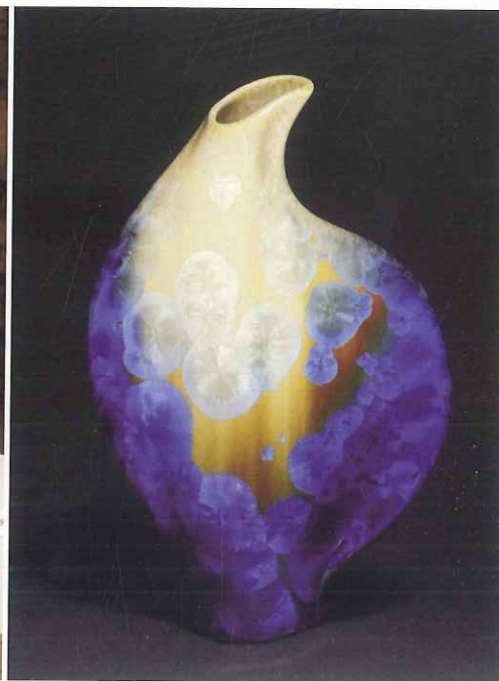
Un cop capaç de controlar els cristalls de silicat de zenc brillants o setinats després de la de la cocció, em vaig decidir a cercar els límits, provant continuament

Amb el pas dels anys observo l'evolució del meu gres funcional.

Un cop capaç de controlar els cristalls de silicat de zenc brillants o setinats després de la de la cocció, em vaig decidir a cercar els límits, provant continuament

Un cop capaç de controlar els cristalls de silicat de zenc brillants o setinats després de la de la cocció, em vaig decidir a cercar els límits, provant continuament

Ginny Conrow

AUTOR

He estat terrissera durant 43 anys. El meu treball ha evolucionat del gres funcional a la porcellana decorativa. Les peces mostren el meu gran interès per la forma de la porcellana amb formes orgàniques, de vegades gairebé figuratives. Treballo per portar la porcellana al seu màxim potencial. Segons el seu ús final, faig servir la tècnica de la colada o l'extrusió de l'argila.

Ruixo la peça amb diferents capes d'esmalts per accentuar les corbes o les ombres, segons l'estat d'ànim al construir cada peça.

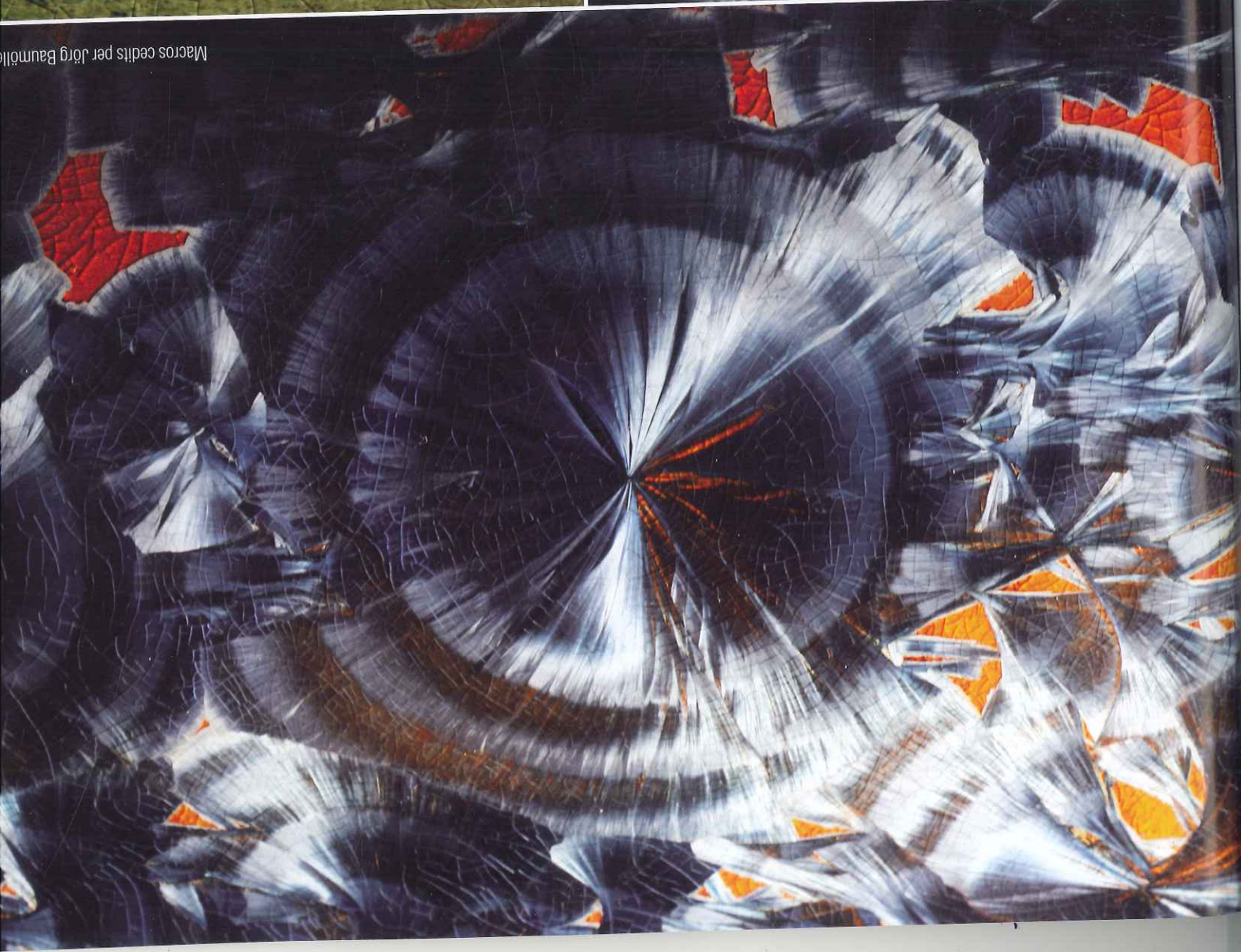
Recentment he quedat fascitada pels esmalts cristal·lins. El desenvolupament del cristall depèn de la fórmula, de l'aplicació de l'esmalt i de la cocció. La peça es col·loca a sobre d'un pedestal amb una safata a sota que recollirà l'excés d'esmalt, un cop cuita el

pedestal es separa per cisell.

Tot i haver treballat molt de temps amb els cristalls i dominar aquest procés tècnic, (conèixer els òxids, les frites, tenir eines i controladors del forn), explorar i modificar aquests elements segueix tenint aquest punt de màgia que et sorprèn cada vegada que obres el forn.

Durant els darrers setze anys he impartit tallers a Nova Zelanda, Austràlia i Tailàndia, i he viatjat per tot el Pacífic Sud i Àsia. Aquests descansos de la meua feina en l'estudi m'inspiren amb l'energia el color i la forma. Segueixo integrant, en les meves peces, les competències i les filosofies, persones, llocs, estats d'ànim i amistats que descobreixo quan viatjo i treballo en altres països i cultures." ●

www.conrowporcelain.com

Macros cedits per Jörg Baumböller

TEXT: PETER ISHLEY

El meu interès en esmalts cristal·lins va començar el 1963. Quan vaig veure la primera peça ho vaig trobar totalment increïble, no podia concebre com es podien produir aquestes màgiques superfícies.

Per desgràcia, no existien les computadores per a les masses, per tant adquirir informació bàsica era bastant més complicat. Malgrat tot, estava decidit a produir alguna cosa semblant. No era el millor moment per assumir aquest repte, tenia dona, dos fills i una hipoteca i això sense tenir en compte que era el meu primer any com a ceramista i estava treballant en una sèrie de peces utilitàries, després d'haver exclòs les peces escultòriques.

Vaig estar durant sis setmanes amb aquest projecte fins adonar-me que havia de renunciar-hi o quedar-me sense diners.

No va ser una decisió difícil de prendre, havia començat a produir cristalls diminuts així que vaig pensar que amb el temps podria reprendre el treball.

25 anys més tard després d'haver-me convertit en un experimentador compulsiu i econòmicament més estable, vaig acceptar el repte de no donar-me per vençut fins aconseguir produir cristalls que considerés acceptables. Sento que produir bones peces cristal·lines és la forma tècnicament més difícil de l'estudi de la ceràmica i a mi això em manté l'emoció.

El 1999 vaig publicar el llibre *Los esmaltes cristalinos macro*⁽¹⁾. Quan el vaig escriure ho vaig fer per informar al públic i esperant fer un bon servei a alguns ceramistes que podien no haver-los descobert.

Afortunadament, en l'actualitat, hi ha molts artistes que produeixen molt bones

peces amb cristal·litzacions, així com d'altres que fan un bon treball de recerca, aquests són els herois anònims que estan treballant per amor a la tècnica. ●

www.conrowporcelain.com

(1) En el seu moment aquest llibre va ser considerat la Bíblia dels cristalls.

TEXT: MERCÈ COMA

Avi Harriman - SarahLyn

Avi Harriman es va introduir a l'argila i al procés creatiu a Sant Antoni College, als afores de Los Angeles, Califòrnia. El seu viatge creatiu el va portar a Mèxic, on va estudiar escultura i fosa de bronze a San Miguel de Allende. Els seus estudis més recents han estat a Maude Kerns amb Thanbinh Doung un reconegut i expert terrissaire i mestre exigent i a la Universitat d'Oregon amb Jason Salomon. Actualment, està estudiant el màgic món dels esmalts de vidre i té l'objectiu d'esdevenir un Crystallière (àvid expert en vidre Glazer). La seva ceràmica és de línia clàssica, sovint realitzada al torn i amb impressionants esmalts de vidre. També és un artista principiant del vidre i espera explorar àmpliament aquest mitjà.

SarahLyn començà el seu viatge d'argila a la Universitat de la Verne a Califòrnia. Va prendre classes particulars d'un mestre

consumat, en Modest Califòrnia. Els seus estudis més recents inclouen el Rakú. Treballà en el torn de la mà de la ceràmica ja fa més de trenta anys i actualment ha descobert el gust per la construcció de les peces fetes a mà creant petites tetes capritxoses, cares i petjapapers. Té passió per l'aquarel·la i passa gran part del temps perfeccionant les seves habilitats pictòriques sempre que li és possible.

SarahLyn i Avi com un equip, aporten el seu propi sabor únic i especial a les formes creades. L'enfocament de SarahLyn és principalment la creació de les peces, mentre que les energies d'Avi han estat predominantment projectades en la creació i el perfeccionament dels esmalts cristal·lins especials. Amdós tenen la satisfacció de treballar junts, amb la seva pròpia interpretació de la bellesa en el món.

SarahLyn no va poder assistir al congrés ja que va morir d'un càncer poc abans. Durant les jornades se li va fer un homenatge per part del seu home. Descansi en pau. ●

Es-terra: Ramon Pla - Esther Ramos

TEXTE: MERCÈ COMA I ESTHER RAMOS - FOTOS: RAMON PLA

Cristalls 2013 Reportatge

par-hi, comencen a fer cristalls amb fòrmules magistralment antigues, i també incorporen els esmalts de frita; és espectacular com creixen, són un món, un univers.

Al congrés tothom parla de les frites, dels gruixos, dels recipients per recollir l'esmat i de mides de creixement. La nostra experiència ens fa veure que no cal tan gruix, que no cal fer tants recollidors per a l'esmat, no calen radials per separar la peça del suport. El gruix just i la temperatura justa és el que Es-terra defensa, no cal llançar tant esmat.

Els cristalls de frita tenen una característica d'uniformitat i grandesa. Els cristalls de fórmula són canviants, originals i singulars. D'onen allò que busca l'investigador, sorpresa darrera sorpresa. ●

les cristal·litacions, sembla que el seu imput sigui desmitificar la dificultat de qualsevol de les tècniques que fan servir.

A Xina uns arqueòlegs varen descobrir unes làmpades que daten del 960 -1279 ad J.C. "Dinastia Song" podria ser que fos fruit d'un error i és per això que no se'ls va donar gaire importància. A final del segle XIX i principis del XX a França i Estats Units, ceramistes estudiosos novament varen trobar aquest tresor.

Es-terra taller format per Ramon Pla i Esther Ramos, estudiosos de les cristal·litacions, Més de vint anys fent cristalls amb fòrmules magistralment antigues, llavors no coneixien les frites. El 2013 es fa el primer congrés de cristal·litacions i s'engresquen a partici-

ramon Pla i Esther Ramos tenen el seu estudi a Horta on les alga-

des del seu obrador situa Barcel-

lona als seus peus. No sabem si això inspira la seva obra, teteres impossi-

bles, bols, gerosos generalment fets a torn, tècnica que dominen ambdós ceramistes, els reflexes metàl·lics, les carbonacions

les sigil·lades, els cristalls, el raku... el do-

mini del foc, en definitiva caracteritza la seva producció que venen mitjançant fi-

res a Espanya i a la resta d'Europa.

Esther en l'actualitat és professora de l'Escola d'Arts i Oficis de la Diputació de Barcelona i Ramon fotògraf de professió. El domini que tenen de la tècnica es caracte-

ritza per la senzillesa del seu quefer, dona la sensació que no costi cap esforç, igual que

erence Halmos

què faig cristalls? Per la seva bellesa extraordinària, per les 1001 possibilitats d'esmalts diferents són un repte, per la provocació especial... I si surten bonics, sento una felicitat immensa. Per què le pujar muntanyes, si les muntanyes estan aquí?

MERCÈ COMA

ascut l'any 1956 a Hongria, es graduà com a enginyer ceràmic per la Universitat de Veszprém. Treballa amb la ceràmica des de Fins 1989 treballa com a Enginyer de ccio a la Majolica Factory de Herend ain Manufactory. durant tres anys exerceix com a pro- de ceràmica i tecnologia al College olid Arts a Budapest. Des de 1989 la com a artista ceramista indepen- l seu propi taller a Báánd. La seva ce- a es exposada en diverses mostres duals i col·lectives. Les peces són erístiques degut als seus esmalts es- s. L'any passat va prendre part activa enovació de l'ornamentació ceràmi-

ca de diversos edificis públics.

Les tècniques que domina aquest cera- mista inclouen esmalts cristal·lins, porce- llana, rakú, Ilustres en reducció i ceràmica.

Els esmalts cristal·lins usats en porce- llana, varen ser desenvolupats a Sèvres i Compenhague en el S XIX i van arribar a ser especialment populars en l'època de l'Art Nouveau. Aquests esmalts, que con- tenen un alt percentatge de òxid de zinc i un baix contingut d'òxid d'alumini, es transformen en sobresaturats i en el curs d'una lenta refrigeració es cristal·litzen poc a poc. Els cristalls de fins 10 centíme- tres poden desenvolupar atractives formes en dues dimensions que resulten diferents segons la fase de refredament on s'actüi.

Per afegir colors als esmalts cristal·lins es fan servir òxids metàl·lics (P.E, cobalt, fer- ro, coure, níquel, crom, etc.).

Un seguit de requisits s'han de complir al mateix temps i requereixen d'una espe- cial atenció i experiència si es volen acon- seguir bons resultats. L'esfalt cristal·lí és per tant una de les tècniques més difícils de controlar.

Ference Halmos fa servir porcellana per als seus esmalts cristal·lins, i són en- fornats a 1.250 °C 2.300 °F. ●

Podem veure més dels seus treballs en l'adreça que ens ha proporcionat: <http://s183.photobucket.com/user/Halmos/library/?sort=3&start=all&page=1>

terrart

REVISTA CERÀMICA CONTEMPORÀNIA

ACTIVITATS ACC

TALLERS OBERTS

VISITA LIMOGES

CONGRÉS BARCELONA 2016

EXPOSICIONS

PRESENTACIÓN RICO

TERESA GUERRERO

MIQUEL BARCELÓ

VIGNOLI

TALLERS I CERAMISTES

JOSÉ DÁVILA

SÍLVIA GONZÁLEZ

FIRES I CONCURSOS

MISCEL·LÀNIA

HISTÒRIA

EL MERCAT DEL BORN

REPORTATGE: CRISTAL·LITZACIONS

alc

